

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B. K. E. F. ifrån Kongl. Bibliothecarium C. C. Gjørwell, till Fru
Gustava Eleonora Lindahl i Norrköping; dat. Captens-
udden, den 24 Jul. 1791.

innehåll:

1) Formodad sjukdom, och skicklig läkare. 2) Kgl. Secreter.
Juc. L. Arhenius begrafning. 3) Hålarer Johr Lögels Hemkonigt.
4) Fru Lindahls Portrait, som vid Expositionen undergår Konsts-
närers och Amatörers omdömen. I Hvarjehanda.

I Hället för at gå upp uti Vitterhets-Academien på denne de stora
Lag, och hwartil jag skållit en högtidlig invitations-Billet af Din
Biskops Bror, Kongl. Secreter. Lindblom, så sitter jag mycket häldre
uti mit förtida lugn, och skrifer till min lilla söta Stafva. Men aldras
läsa Du! Dit fösta Brief har mycket woat mig, ty Du har varit sjuk,
ja illa sjuk; dock, Gudi lof! nu är Du åter bättre. Du får intet bli sjuk
på det maneret wara, utan hämta nu wakert alla dina krafter tillhoga,
i fall en riktig och loflig sjukdom skulle framdeles taga sig den friheten
och inuomöndera Dig litet. Hälsa imidlertid Din lilla söta Lindahl, och
taacka hinom på alla wäsa wägsar för det at, i fall sjukdomar
icke kunna uti denna vår mångfaldiga swaghet aldeles undwiskas, han varit
så god och skaffat Dig en egen Lif-Medicin, hwar til och med hälsofarna
hälspråk: improvidet nil jag nyt. tryckt ut mit Svenske Arkenes.
Wäpa i al samning flommer till hwar öffige förtäffelige och af Dig så wäl
målade Egen-skaper också den af en verklig lär läkare, som med en
märksamhet forsöker, tänker, förbinder uti sin Netenskaps, som föledes för
med tiden Skunnkunnighet för mer än för det, at vara en lycklig Practicus.
Annäl wid tillfälle min Klagagting och Erkänsta mot den Hedenmannen.

Här på Torpet hafte vi, Gudi lof! så skäligen haft Hälsan, när jag undan-
tager söta mors små Colicor, och at Brite-Louise dragit hela tiden med
Kupfudvärk och en Rodnad i yttre Huden, hwaremot hon nu dricker en
Lifsa och låtit sig för första gången åder. Hon gick hurtigt öftad till
denna Operation, ehuru det var första gången, som hon skulle se sit
unga Blod rinna; men til slut måste dock den kätka Flickan döna.
Nu är hon åter wäl rak igen, och förwärl sjelf skrifa mera härom.

Hwad Sal. Marsens begrafning arrigår, så skedd den med al Heder
Fredagen, den 10, samt bekostades af Bror Widogren. Söta Mor och
Brite-Louise suto i Flanel och Snittkåpsta, och lalle gick med i dit-
Procesfen. Gubben, som ej orkar utstå sina fina Sextio år, hwarken i
purt svart, eller uti svart och Röd, blef hema. Föft gick lilla
Fredric Widogren, såsom wäl Doterfön, midt uti och i omse fida wäl
lalle och Carl Herman ifrån Edö, sedan Bror Mültern och Bror
Widogren; Bror Carl Axel var frånvarande på sina Krutbruk-Visi-
tationens. Stats-Secreteraren Schröderheim, Camellie-Rådet Ferner,
Commerio-Rådet Kling och många utur Camelliet gingo med i Procesfen.

Secre.

Gjørwelliana
Cottredo

Secretararne Gartz och Euren wero Marskalkar. Då torde kanna dem
begge: den förra följde med den Hr Lindahl, som förde unge Chinesen
til oss, då de med en hel Suite af Norrköpings-Boer besökte Hofalen;
den senare förde Öfver-Audituren Nordfors uti wårt hus, är ock witter,
men medeste, utan Intentioner, utan sårands rickheter. När Proceffen
som för Närheten til Sjöban gick til fött, kom til Kirko-Dörren, stod den
bifatta Likkistan dem där til mötes, då den bars, under Sorg-Musik,
fram i Chorot, hwar Doctor Petrus kastade jord på densamma, och gick
all tid deuotement til. Liket skulle sedan föras ifrån Marias til
Kongsholmen, hwar min Sal. Swärfar har et Graffställe; kanske det
är ock redan dit fördt och dygnedest sluteligen jordfäst. Där hwar
han nu fött, och vi alle minnas honom med kärlek. Proceffen
trakterades sedan med diverse Winar och skönaste Confect. uti
Proceffen sate aja Damer Mormor, Svägerskan Widegren, rätt Dotter
af Sal. Arthenius, hvilken ock grät mycket, sedan Sota hur, få
Drote-Louise och Hedder-Sophie. utomdes wero där Fru Kling, Fru
djung och den andra Fru Widegren; Fru på Kronan war icke när,
warande, icke heller war min Svägerska från Edö inkommen.
Til aftonen war ingen smältid, som rätt war det, och hade endast för-
osakat dubbel Embarras uti de små Rummen. Gamle Langl. Secretararen
Sungsköld war ock med på Begrifningen, en mångårig Wärd och
Ämbets-Kamrat med Sal. Arthenius. Han är af skölig Alder och skölig
Likedom; hwad en ock Söta Mor wil, at Mormor skal gifta sig med
honom; således förde hon då för tredje gången Brud här i werlden;
men hvilken Förbindelse synes mig föta på de Swedensborgska
eller så kallade oflydiga Giftermålen, orsakedt Brudgummen
är än ungkarl. Så ser. Men efter vi nu äro stadda uti Familie-
ärenden, så wil jag förkunna Dig en ny Syn af en Slägtning,
som kommer långt ifrån. Du har väl hört talas om Petr Logel,
Elev af den store Puffel-Målaren Lundberg, och som reise til
Frankrike innan jag ännu såg Din Mor. Där har han gjort en
flagd dyika och varit i många år Stadens Målare i Lyon,
eller med den på Stat. Han är för ingen del lik sin Respective
Bror, Fredric Logel, utan är liten til växten, har et fint ansigte
och är mycket gränlage, därjämte litet onjältfukt och sensibbe;
fordrager således icke. Fransöserna mi nyl. utagnad delofrenhet,
at sans fason hänga och glundra, utan remitterar han nu sine
Vänlar hit öfver, och ärnar komma sjelf efter. Hwad det skal
komma honom voligt för, at finna här för sig sin Systers
Barn barn; ja, om Du och Lindahl så för godt finna, får han
väl

väl också snart taga i sin famn och kyssa de Barnburns barn;
äfsom som det också lärvi komma mig rätt fördelat före, at kalla
min gamle minderårige dot- och Murar- Broder för min Sköft-
arade Herr Morbroder. Fru Kling är en förträffelig Fru, och ganska
väl gift, såsom Commerce-Rådet. Kling är själf från Hönneteteten,
som också lyser utur hans Ögon och hela väfande. Både han
och hon taga den ämaste och gladaste del uti Din stora Lycka.
Fru Jung är ännu mycket sjuklig; begge hennes egne Söner, af hvilka
den ene är Officer och den andre civil, voro också med på Begräffningen.
Fredrica Georgii kunde icke komma, men lät riktigt fordra hem til
sig sin Skut med Respekt. Denna Skönhet är nu på sit sätt en
rik, Slicka; ty hon är för nu åter efter Medailleuren Nils Georgii.
Balle var mycket röd på Begräffningen och kunde, när han kyss
hormens Hand, ej säga et ord för Vanar; deruti bestod också hela
mit tal, då jag förste gången såg denna respectable Fru, som
vid Begräffningen presenterade med al värdighet och en
förunderlig Sinnes styrka. Dock nog om denna trista Scene.

Ufrån de Södas Riker kommer jag åter up i de Sövrandes Land;
och där möter mig först ibland nykomne Gäster uti mit Hus
min egen Lilla Stafva - - ack! jag menar Kott Dit Portrait.
Det kom med sin sköna Ram hem i Söndags, eller i dag ett a
dagar sedan. Det sitter nu i Söta Mors Formak, på andra sidan
om Partier-förstret, gör således en Pendant til Spogelen öfver
Söta Mors Bureau: det vil säga, at vi hafve nu i:ne Spoglar uti
detta få vackra Rum. Hvilken menar Du väl at jag häft för
mig uti? Jo, velt går Gubben häft och för sig uti den nya Spogelen,
och blir det aldeles Spogelens eget fel, om Spogel-Fabriqueuren
tycker om sit arbete. Man för at nu åter tala om bara Portraitet,
så fallas om doffamma många emdömen, men alla ti. Din fördel.
Du är icke på Konstnärens Lukt så ung och vacker, som Du är
kommen utur Naturens Hand; Din fina, glada och litet skalk,
agliga mine saknas aldeles; man kan väl känna igen alla
Partierens uti Dit lilla tankas ansigte, men det behagliga tycket finnes
där intet; kort sagt: det Egentliga, som utgör lilla Stafva, är för de
skarpsynaste Domare där intet til finmande. I går eftermiddag
må. Du tro at. Du, nej Dit Portrait, undergick en sträng Dom: ty Professor
Martin, uyl. hemkommen ifrån England, kom med Hof-Graveuren til sig,
och höll en hel akademisk föreläsning öfver detta Portrait, hvilken Broder
vidare utförde. Än en god Kännare, eller Abbe. de Franc, är hemkommen,
hafvandes sig utur sit Faderens Land olycklige Stormar och Skyndandes
åter til vårt Lugn. Han, som är själf Malare och har, som Du vet,
en

en så stor Delicatsus i Sal, Känslor och Tackning, kunde intet fördraga det böda
och gamla, det icke tulande uti detta Ansigte. Blotte Amateurer, såsom Baron
Sulzberghelm och flere, kunna sig också frandalifvade, deröfver, at et mycket
fint och vackert ansigte, eller af la plus belle Dergère, du Canton, kunnat i sådan
hast förvandlas til en tröt ärbår Physionomie af en tung Notarière. När Dessa
Stafva, det skulle taga ingen ända, om jag ville uprepa alla detta Portrait
eller Prof. Krafts Personalier; men jag förblifver dock alltid vid min Blindhet,
och påstår Portraitet vara Dig ganska likt; åtminstone står jag ofta och
har min Conversation med dessamma. Eljst, efter jag har den äran at vara
Koffertius, det är at uti allt blifva vid Samningen, så är det ock vist, at en
yngre Malare hade ofelbart gifvit Dig mera afsmä, följt mer at deve,
loppera de unga, glada och fina Dragen uti Dit ansigte, än en 60 års
Män kan i stånd komma; också sag jag, at den långvariga och befvärliga
Sittningen var nog mycket teknad på Dit eget Ansigte, under det at
Kraften målade Dig; således afbildade han väl det samma; men när
man tillika kan kläda Sanningen uti sina tillborliga Blomsterflator,
så har man på ingendera sedan felat; och hvad kan väl vara mer
intagande, förtsufande, tilldragande, än ofskulden i förbindelse med
Ungdomen och Behagen? Kläsa trefsenfalt Din Söta Lindahl, gif honom
et ömt och tacksamt samtag för det at, då han tog själfur Bilden
ifran mig, han dock lämnade mig Kluggan qvar; och efter Du är min
Dotter, och efter jag är så gammal, så tillat mig slutligen säga: at
Lilla Stafva är mig nu dubbelt kär, ty Du har själf gjort Din Lycka,
Du gör din så afskivande Johan lycklig, Du kan alltid lycksaliga hans
Kjerta; och när J ären begge så lycklige, hvad är jag då? Den lyckli-
gaste af alle Fäder.

Nu borde jag väl också skriva om något annat, såsom om en skön Trait
af vår Söttings välgörande Kjerta, om den olyckliga fru Wadström uti
England, om vår nu så mycket beskedlige Adolf, om allas vår så afskade
Almqvist, om den käre Prästen i Bökingen, om ängsliga Flyttnings-
öfslagen ifran Captensuddern, om --, om -- Men om jag ock hade tid, ville jag
dock ej blanda bort mina Känslor, som nu hos mig blifvit lifvade, i en
ledning af Dit vackra, ja uti mina ögon alltid vackra Portrait.
Jag tager och håller Dig således qvar uti min Tamm, lefver och dö vilkol.

Den egen twayne kärre Papa.

P. S. Tack, Söta Stafva, för det Du uti Dit sista Bref försäkrat mig om Dina
fortvogna Relationer med fru Kuhlman och Karlbor äiden. Om du kallar af
Dina Vänner här på Torget, så gör Du gerna uti Kuhlmaniska Huset och
sitter där ofta hos Din Pär gamle, förvogne, sedlige och glade Vän; och Säningen
at säga, så vet jag ingen uti hela Nörköpings Stad, utom Din Lindahl,
som jag höldre minns den Glädjen, at omgås med Originalen, sedan jag nu
icke mer äger än Copiar af Lilla Stafva.